

## Izhaja:

10., 20. in 30. dan vsakega meseca; ako je ta dan nedelja ali praznik, dan poprej. Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.



# MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

## Velja:

za celo leto 2 goldinarja.

Denar naj se pošilja pod napisom:

**Upravništvu „Mira“ v Celovcu.**

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.



Leto XVIII.

V Celovcu, 20. novembra 1899.

Štev. 32.

## V a b i l o.

### Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem

napravi

v nedeljo dné 3. decembra 1899 (god sv. Frančiška Ksaverija) ob 1/2 11. uri predpoludnem

## s h o d

na Želinjah pri Zgornjih Trušnjah v ta-mošnjem župnišču.

Slovenci, pridite v prav obilnem številu na važni shod!

Odbor.

## Državni zbor.

V državnem zboru se je od 6. novembra do sedaj razpravljalo o slovečem § 14. in o izgredih na Moravskem. Obširneje poročilo objavimo prihodnjič.

Političen položaj je zopet jako resen. Pogajanja o kvoti se vršé le s težavami, nastal je tudi razpor med vlado in komisijo, ki nadzoruje državne dolgove. Baš ko to pišemo, poročajo listi, da Clary bržkone v kratkem odstopi.

Delegacije se zberejo dné 30. novembra.

## „Bauerntag“ v Velikovcu.

(Konec.)

Vrhunec podlosti je dosegel baron Rokitsansky s tem, da je naravnost trdil, da so „klerikalci“, to je, sv. Oče papež, avstrijski škofje in duhovniki, veleizdajice, ker je, kakor je trdil on, Pij IX. našim škofom gledé novih šolskih postav od leta 1868. pisal, da so slabe postave, katerih ni treba izpolnjevati, ampak zoper nje upor narediti, in da so to papeževo pismo vsi duhovniki iz lece ljudstvu razglasili. Tedaj sv. Oče, škofje in duhovniki so uporniki, Rokitsanskega somišljeniki v državnem zboru, ki so tam lani naravnost upor napravili, so pa najzvestejši podaniki našega svitlega cesarja!! To je velikansko zavijanje resnice. Res je na tem le, da so sv. Oče Pij IX., ko so nove šolske po-

stave izšle, v svojem nagovoru do kardinalov dné 22. junija 1868, nad temi protiverskimi postavami svojo žalost izrekli ter povdarjali, da od krščanskega stališča, ker so zoper vest, niso veljavne („leges abominabiles“). Ko so l. 1874. bile predlagane nove protiverske postave, je sv. Oče v posebni okrožnici opominjal avstrijske škofje, naj se prizadevajo zabraniti, da te postave pravne moči ne dobijo. V posebnem pismu obrnil se je sv. Oče Pij tudi do našega presvitlega cesarja, proseč ga, da naj teh postav ne potrdi. Sv. Oče so tedaj škofom samo naročili, naj se postavnim potom protivijo novim šolskim postavam, nikakor pa jih niso pozivljali k uporu. Pravi katoličani se sploh nikoli niso uprli zoper svoje vladarje, če tudi so jih radi vere še tako preganjali. Vladarji to dobro vedó, radi tega je tudi liberalni belgijski kralj Leopold I. svojemu sinu, dosedanjemu belgijskemu kralju Leopoldu II. naročil, naj se vedno le liberalcev drži, ker katoličani itak nikoli upora ne delajo.

Po tem grdem napadu na sv. Očeta in škofje, spravi se Rokitsansky nad katoliške voditelje. O dr. Ebenhochu, voditelju katoliške stranke na Gorenjem Avstrijskem, pravi, da je bil poprej liberal in tako nezmožen, da še odvetniške skušnje ni mogel napraviti, baronu Dipauliju pa očita, da je poprej kmete na Tirolskem odiral in stiskal. To naj mi Rokitsanskemu verjamemo! Zmožnost in poštenost imenovanih dveh katoliških voditeljev je priznana ne samo od katoliške, ampak tudi od nasprotne strani, kako pa sodijo na najvišjem mestu o njem, se iz tega razvidi, da je bil dr. Ebenhoch imenovan deželnim glavarjem, baron Dipauli pa trgovskim ministrom. Sploh, ako kdo svojo zmožnost spozna in iz liberalca dober katoličan postane, ali mar to ni lepo? Seveda baron Rokitsansky je drugega mišljenja, ker on je ravno narobe napravil, poprej se je delal katoličana, potem pa je postal zagrozen liberal. Ako je pa baron Rokitsansky res tak vzoren katoličan, zakaj pa nemški katoliški kmetje na Štajerskem ne marajo za njega in ga ne sprejmejo v svoje nad 20.000 udov broječe katoliško kmečko društvo? To uganko naj vam najprej reši „zlahtni“ govornik! — Na to pogreva Rokitsansky staro laž, da je naša stranka Poljakom 108 milijonov podarila. Resnica je pa le, da v Galiciji med tem, ko se je l. 1848. v drugih deželah desetina odkupila, tam ni bila odkupljena, ampak

rajni cesar Ferdinand I. je Poljakom, ker niso naredili upora, obljubil, da jim te odkupnine ne bo treba plačevati. Ako so tedaj naši poslanci za to svóto glasovali, niso Poljakom nič kaj s tem podarili, ampak so le izpolnili cesarjevo obljubo.

Dalje se zaganja Rokitsansky v našega vrliga g. državnega poslanca L. Einspielerja, češ, da se ni za to potegoval, da bi se po elementarnim škodam poškodovanim podarilo več podpore. No, to je pravo liberalno šuntanje in grda laž. Obljubiti se dá mnogo kaj, obljube izpolniti je težavno! Naš g. poslanec je storil v tem oziru vse, kar je mogel; med prvimi je stavil predlog, da se našim kmetom, ki so trpeli škode radi snega, zdatno pomaga. Sploh, kaj pa so vsi ostali koroški poslanci v državnem zboru s svojim ropotanjem dosegli? Ničesar! Naš državni poslanec je pa saj nekaj za svoje volilce dosegel, tako za občino Pustrico 500 gld. podpore radi škode po toči, in za občino Mali Št. Vid pri Trgu 200 gld. za izsuševanje močvirja v Fašingu. To je dosegel, kar je posebno treba pibiti, naš slovenski poslanec za dve nemški občini svojega volilnega okraja!!! — Potem očita našim poslancem, da so v odsekih za Ogersko nagodbo glasovali. Da so pa njegovi liberalni somišljeniki v prejšnjih časih še za slabšo nagodbo glasovali, o tem pa molči.

Obširno govori na to o novem davku na sladkor in pravi, da tega davka ni bilo treba, ker je v državnih blagajnah ostalo toliko letnega preostanka. Tako je bilo l. 1890. 22 milijonov ostanka, l. 1891. 13 milijonov, l. 1892. 7 milijonov, l. 1893. 29 milijonov itd. Na to odgovorimo. Res je, da je bilo v teh letih toliko preostanka v državnih blagajnah, ali, kakor mora vsak trgovec imeti za tekoči promet vedno večjo gotovino v rokah, ravno tako potrebuje tudi država za razne denarne manipulacije večje gotovine. Dalje je tudi javna tajnost, da svitli cesar (ali bolj pravilno: „merodajna oseba“) ne pusti teh preostankov porabiti, da služijo v slučaju vojske kot rezervni fond. Ker so se lani uradnikom plače povišale, kar iznaša 10 milijonov več potrebščine, in ker od 1. septembra t. l. dobijo tudi državni uradni sluge povišane plače, bilo je tedaj treba davek na sladkor zvišati. Naši nasprotniki so tedaj glasovali za povišanje teh plač, ali da bi tudi dovolili potrebnega kredita za to, to jim ni bilo mar. Tako postopanje je res liberalno!

## PODLISTEK.

### Pšenično zrno.

(Spisal Jon. Jörgensen. — Poslovenil J. T.)

Bil je žalosten, mrzel jesenski dan. Na grmih so visele šipeče jagode in na jerebikah rudeči sadi; na vsakem listu je bil majhen, blesteč kanec in povsod je ležala ovenela trava in suho listje. Tu in tam se je premikal kak samotni voz po blatnem potu; vozač je bil zavil v veliko volnato haljo, včasih menceal si je roke, da bi spravil kri v hitrejši tok in se tako malo ogrel. Bil je prav žalosten dan, in ljudje, ki se imenujejo pesniki, so postajali okoli in se veselili, da je bilo tako žalostno; žalost so opisali v stihih ter jih prodajali časopisom.

Tisti dan pa je šel sejalec, da bi sejal. Z vrečo na levici je korakal počasi, sejoč s pravico seme čez razorano zemljo.

Bilo je razprostrto polje. Dolgo in črno se je razprostiralo pred njim, z dolgimi ravnimi brazdami, ki so se po celi črti vrstile ena za drugo. Na najskrajnejšem koncu se je videlo, kakor bi bilo polje ozkejšé, kar pa ni bilo. Bila je to le „optična prevara“, o kojih se bere v učnih knjigah, katerih si pa nikoli ne morem raztolmačiti.

In mož je šel tja, kjer je bila njiva ozka; prišedši tja, je bila pa tam ravno tako široka, kakor na vsakem drugem kraju, in zdaj je bil nasprotni kraj, ki se je dozdeval ozek. In potem je šel zopet tja nazaj, od koder je prišel, in prišedši

tja, se je obrnil in šel zopet nazaj. Dozdevalo se je, kakor bi hodil za krajem, kjer je bila njiva najožja, in kakor bi hodil vedno dalje, ker ga ni mogel najti.

Veliko je ljudij, ki tako živijo. Hodijo za tem, kar je daleč proč, in dospevši tja se obrnejo ter vidijo to, kar so zapustili v daljavi, grejo tja nazaj, ker jih oddaljeno vedno vabi. Na ta način grejo skoz življenje in se pustijo trapiti sem in tja, tja in sem, in ne dosežejo ničesar, in ne najdejo nikjer pokoja in miru.

Tak človek kajpada sejalec ni bil. Pri vsakem koraku je sejal seme — bila je dobra, rumena pšenica — in zrna so padala in so se valila in se poskrila po črni rahli zemlji.

In to je nadaljeval do večera. Tu je bila prazna njegova vreča, in šel je domu k svoji večerji in svojem počitku.

Eno pšenično zrno je ležalo čisto samo med črnima vlažnima grudama. In temu pšeničnemu zrnu je bilo strašno tesno pri srcu. Temno in mokro je bilo tu, in še temneje in mokreje je postajalo, zakaj dnevna megla se je jela krčiti in začel je liti ponočni dež. Bilo je naravno za obupati.

Tako se je godilo res tudi pšeničnemu zrnu. In da bi postalo še bolj otožno, se je jelo spominjati vseh različnih dogodkov boljših dni.

Spominjalo se je onega časa, ko je tičalo visoko gor v vitkem klasu; zlato solnce ga je poljubovalo, veter ga hladil in zibal, srečno je bilo kakor otrok v naročju svoje matere. Celo veliko, zelenorjavno pšenično polje je bilo polno klasov in bilk, in na sinjem nebu je blestelo rumeno solce, in vsi škorjanci so prepevali od jutra do večera. In če

je solnce zatonilo, ni postalo mrzlo in mokro kakor zdaj, temveč rahla rosa je padala kakor okrepčalo na razgreto žito in veliki blede mesec je obseval ljubko žareče žitno polje.

Tako je bilo v lepih časih, ki so minuli na vekomaj . . . . . Zakaj oh! Strašni dan je prišel, ko je na poljih pel srp in si sikaje delal pot skozi žito. In prišle so v svojih vrstah ženjice in žito se je povezalo in naložilo na voz. Celo polje je bilo podobno bojišču, od katerega so neprenehoma vozili mrtve in ranjene.

Potem je prišel še strašnejši dan na gumnu, ko je plesal cepec po zlatem klasju in neusmiljeno zadel, kakor eden, kateri slepo bje. In razklali so se klasi, male družbe zrn, ki so bili od mladih dni vedno združeni — in posamezni zrna so leteli na vse kraje in se niso videli nikoli več. Ali v žaklju je bila pač še družba. Sevé se je ležalo malo pretesno, in včasih je bilo težavno se odihovati — moglo se je pa govoriti in bili so tam sotrpini . . . . .

Zdaj pa je bila popolna osamljenost, žalostna samota, gotovi pogin . . . . . Pšenično zrno je vedelo, da ne more prenesti vlažnosti, v zadnjem času je postalo jako občutljivo. Zapazilo je že, da se je v najskrajnejših stanicah začelo gibati in kipeti . . . In vsak trenutek je postalo mokreje in mokreje . . . Dolgo ni moglo več trajati, potem bi bilo premočeno celo zrno — in kaj bi potem postalo iz njega?

(Konec prihodnjič.)

Podpirajte družbo sv. Cirila in Metoda!

Naročajte in razširjajte „Mir“!



Govornik se potem še zaletava v Thunovo ministerstvo, ker je fabrikantom sladkorja na Češkem za isti sladkor, katerega v tuje države izvažajo, plačani davek nazaj povračala, tako da je naš sladkor v drugih državah za polovico ceneje kakor pri nas. Kaj je na tem? Imenovanim fabrikantom (tovarnarjem) se davek za izvoženi sladkor radi tega nazaj povrača, ker bi sicer ne mogli konkurirati s tujim sladkorjem. Ako bi tedaj vlada te olajšave tovarnarjem ne dovolila, tedaj bi se izdelovanje sladkorja skrčilo in mnogo ubogih ljudi, ki najdejo v teh sladkornih tovarnah zaslužek, bi bilo brez kruha, kar bi bilo za iste kraje velika nesreča. To je resnica v tej zadevi.

H koncu svojega govora se spominja govornik še naših slovenskih kmetov in jih pozivlja, naj se tudi oni oklenejo „bauernbunda“, to je, naj se pridružijo zagrizenim našim verskim in narodnim nasprotnikom. Naravnost hinavsko pa je, da je „bauernbundarski“ baron svoj strastni govor, v katerem je resnici tako bil v obraz, končal z besedami našega Zveličarja: „Dajte Bogu, kar je Božjega in cesarju, kar je cesarjevega“ in pristavil še: „in ljudstvu kar je ljudstvenega.“ — Že med govorom so navzoči liberalci in mladi gospodiči govorniku, ki jim je tako od srca govoril, burno pritrdjevali, in vmes kričali: „pfui Schwarze“, ko je pa zdaj končal, tedaj seveda „heilanju“ ni bilo konca.

Vmes so velikovski pevci zapeli neko nemško pesem, nekateri so pa začeli oglednice s podobo Rokitanskega med zborovalci prodajati. — Ker se na vprašanje predsednika Pinteriča, ali ima kdo k govoru Rokitanskega kaj pripomniti, nihče ne oglasi, oddá predsednik besedo drugemu govorniku, državnemu poslancu g. Černiku, katerega „Mir“-ovi bralci že od drugih priložnostij poznajo. Najprej prosi Černik nekoliko potrpežljivosti, ker je bolhen, potem pa izjavi, da je pripravljen za sveto nemško stvar vse storiti, kar le more, in ako je treba tudi dati svoje življenje (??) (Burni „heil“-klici). Potem je Černik povedal marsikaj, v katerih rečeh mu moremo prav pritrdjevali, n. pr. o vojaških bremenih, ki obtežujejo ljudstvo, o pokupovanju kmetij v kapeškem okraju, ali o teh razmerah je „Mir“ že dostikrat poročal, še predno je kdo kaj vedel o „slavnem“ Černiku. Splošno je pa Černik govoril ravno tako zvižajno, kakor je storil že na drugih shodih. Govoril je tudi o složnosti kmetov, jezi se, da naš po veliki večini slovenski okraj, zastopa naš slovenski poslanec in seveda bi mu bilo ljubši, ako bi naš okraj zastopal slovenski odpadnik, ki prisega na nemško zastavo. Zaganja se tudi v poljedelske ministre, češ, da za kmete nič niso storili, s tem pa jim dela veliko krivdo, ker ravno to ministerstvo je volje, kmetu dejansko pomagati, ter podpira gospodarske zadrage. Konečno dá še svogemu nemškemu sreč duška, izraža svoje veliko veselje, da so jezikovne naredbe odpravljene, naznanja, da ho menda državni zbor razpuščen (aha! radi tega je „Bauernbund“ že popred prišel v Velikovec prihodnjim volitvam pot uglajati!) in opominja k složnosti, seveda za namene „bauernbunda“.

Ko je Černik končal, sledilo je zopet burno heilanje. Potem je še znani poštar Wieser iz Škofjega dvora prebral resolucijo, v kateri se izreka govornikom zahvala in nemško-nacijonalnim poslancem zaupnica, vladi se pa priporoča, klerikalcev se otresti — in „bauerntag“ se zaključi. Zadnja resolucija posebno jasno dokazuje, kam pes taco moli, da ima namreč „bauernbund“ glavni namen, kmete pridobiti v nemško-liberalne namene. — Tako se je končal ta skrajno škufalni shod ali brez da bi naši stranki napravil škodo. Bili so naši nasprotniki bolj med seboj in postali po tem shodu, ako je to še mogoče, še bolj nestrpni proti nam. Ali slobodno jim, škoda bo le na njihovi strani. Slovenci! najboljši naš odgovor na „bauernbundovo“ ščuvanje bo, ako se vsi oklenete naše gospodarske organizacije, potem bo našim verskim in narodnim nasprotnikom kmalu zmanjkalo sape!

## Dopisi prijateljev.

**Iz Medgorij.** (Zborovanje.) Dne 15. oktobra se je vršil letošnji občni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda nepričakovano slavno in veselo. Prišlo je nad 100 ljudi poslušat govore in mile slovenske pesmi. — Po pozdravu predsednika se je najprej zapela cesarska pesem, katero je občinstvo spoštljivo stojé poslušalo. V daljšem govoru je potem domači g. župnik kazal, kako nasprotniki katoliške cerkve na vse načine težijo po tem, da bi njen vpliv na šolo kolikor mogoče oslabili, uničili; kako po časnikih in ob zborovanjih blatijo vse, kar je s katoliško vedo in omiko v zvezi, in zgodovino narobe obračajo, da bi tako prepričali ljudstvo, da katoliška cerkev ni za poučevanje mladine zmožna in nima pravice do šole. Govornik pa je proti temu dokazal, da ravno za katoliško cerkev govori najbolj zgodovina vseh stoletij, le po cerkvi so prišla ljudstva do prave omike, kakor tudi zdaj le kato-

liški misijonarji prinašajo divjakom in nevernikom po tujih deželah pravo kulturo in srečo; dalje: kako so ravno služabniki sv. cerkve sloveli kot najboljši učitelji in vzgojevalci mladine in se v vseh stoletjih odlikovali tudi v posvetnih vedah in največ odkrili in iznašli. Zato mora katoliško ljudstvo pri nas ob vsaki priložnosti glasno in odločno tirjati od vlade verskih šol. — Drugi govornik, knezoškofjski duhovni svetovalec in župnik radiški, č. g. J. Vidovic, je v izbornih besedah dokazal potrebo pouka v maternem jeziku. Naglašal je pa tudi, da smo Slovenci preveč mehki in odjenjivi. Treba je Slovencem več narodnega ponosa in zavednosti, večje ljubezni do maternega jezika in, dokler nimamo pravih šol, lastne izobražbe. Na to dela ravno družba sv. Cirila in Metoda, katero naj Slovenci podpirajo in širijo. Govorili so tudi preč. g. dekan grabštanski, A. Bizer, in z velikim navdušenjem napolnili srca pazljivih poslušalcev s tem, da so kazali na izgledih najnovejših časov, kaj zamore združena moč, kaj zamore vstrajno bojevanje in neumorna delavnost, kako bi se naj tedaj tudi mi vztrajno bojevali za versko šolo. — Sledili so še nekteri krajši govori radiškega g. župnika in podružničnega načelnika Muel-na v pouk in zabavo. V podružnični odbor so se izvolili enoglasno dosedanji odborniki. Pri poberanju udnine in podpore se je nabrala precejšnja svôta, ki se je te dni odposlala na družbeni odbor v Ljubljano. Bodi na tem mestu vsem darovalcem izrečena prisrčna zahvala, posebno tudi g. Blažu Kordašu, našemu častnemu občanu, kateri je razdelil 120 šolskih pisalnih tablic za otroke. — Domači gosp. župnik je potem z „laterno magico“ v temni sobi na zidu pokazal nad 70 zanimivih podob iz vojske, iz tujih mest in 12 tudi iz Kristusovega življenja in terpljenja. — Med govori, posebno pa po zaključku slavnostnega dela je nas razveseljevalo in navduševalo milo slovensko petje domačih pevcev in pevk, spremljano od g. župnika na harmoniju. — Zabava in šale skoraj niso hotele ponehati. Želeti bi bilo večje udeležbe iz sosednih far, kajti občinstvo je edino v tem, da so naša zborovanja vsako leto lepša in zanimivejša.

**Iz Medgorij.** (Zahvala častnim občanom.) Občinsko predstojništvo medgorsko izreka tem potom javno zahvalo za svôto, izročene mu v prid ubožnega zaklada. Darovali so od nasprotnikov grdo napadani častni občani že pred temi napadi lepe svôte za reveže naše občine; in sicer: Preč. g. knezoškofjski duh. svetovalec in župnik na Radišah, Janez Vidovic, 100 goldinarjev; g. odvetnik dr. Alojzij Kraut v Celovcu 25 gld.; g. Franc Sadnikar, trgovec z železnino v Celovcu 25 gld.; g. gimn. profesor Jakob Wank v Beljaku 15 gld. To je najlepši odgovor na grde napade nasprotnikov. Bodi jim izrečena najiskrenejša zahvala v imenu ubogih, kateri bodejo za svoje dobrotnike molili in jim za velikodušne čine božji blagoslov iz nebes klicali.

**Iz Medgorij.** (Pogoreli) so „protestantje“ našega občinskega odbora s svojim rekurzom na deželni odbor zaradi imenovanja častnih občanov. Kakor prvokrat tako tudi sedaj. Potekel je tudi že s prvo polovico meseca oktobra rok (čas) za rekurz na Dunaj; torej smemo trditi, da ste le vi s svojim rekurzom še bolj potrdili in za vedno zagotovili odlikovanje naših častnih občanov.

**Iz Velikovec.** (Inštalacija.) Dne 2. t. m. vršila se je v tukajšnji mestni cerkvi po č. g. dekanu J. Wieserju inštalacija novih naših dveh kanonikov č. g. Vaclava Čeha in Valentina Weissa. Slednji bo na tukajšnji mestni šoli opravljal službo kateheta, č. g. kanonik Čeh bo pa oskrboval kot župnik št. Štefansko župnijo. Vrlima duhovnima in slovenskima rodoljuboma kličemo: na mnogaja leta!

**Iz Krčanj.** (Shod.) Katoliško-politično in gospodarsko društvo napravilo je zadnjo nedeljo shod na Krčanjah, da se tudi Krčanjki poučé o gospodarskih zadrugah. Bil je ravno semenjski dan sv. Martina in zato se je v mežnarjevi gostilni zbralo ogromno število kmetov iz Krčanj, vzlasti pa tudi z grebinjskih gor. G. Podgorec je govoril o združnih skladiščih in o delovanju zadrug sploh. Poročal je o stavbi v Sinčivasi in o dosedanjem delovanju, potem je pa razlagal zadrugne načrte za bodočnost. Govoru so kmetje sledili z mnogim zanimanjem. Stvar je tudi taka, da jo lahko vsakdo razume in da lahko vsakdo spozna, da bo ljudem v veliko korist. Zato bo tudi kmetsko ljudstvo v mnogem številu pristopilo k zadrugi, naj nasprotniki, ki so do zdaj odirali kmeta, govore in počenjajo kar jim drago.

**Iz podjunske doline.** (Letina. — Razno-terosti.) Onkraj Drave je poletna suša manj škodovala, ker imajo bolj težek grunt; dobili so povprek tudi več žita, kakor pri nas. Naš glavni pridelek ste rž in ajda in ravno te dve ste se najmanj obnesle. Boljša je pšenica, prav dobra leča in krompir. Krme je jako malo in nasledki se vidijo, ker živina ne gre dobro. — Sploh pa je naše polje jako slabo obdelano; deloma manjka povsod

delavskih močij, deloma tlačijo ljudje po starem kopitu naprej. Posebno potrebuje naše polje gnoja, ker polja imamo veliko, živine pa le malo in tako se povsod kaže nazadek. Koliko stori dober gnoj, pokazalo se je pri letošnji suši. Njive, ki so dobro nagnojene, so vzlic suši prav dobro obrodile. Iz nič ni nič. V tem oziru stavimo v zadrugo veliko upanje in upamo, da bode nam pomagano v marsičem. Zanimanje za zadrugno življenje je povsod veliko, tu in tam manjka sicer še prave zastopnosti, ali s časom vse pride. Res, da nam hudo gre; v marsikaterem oziru si kmet ne more in ne zna pomagati, ker pride hudo od drugih stranij. Prikrivati pa tudi ne smemo, da smo veliko zlega tudi le sami krivi. Raste razuzdanost, hrepenenje po uživanju; iz mest je prišla strašna kuga tudi med nas. Vse je prehudo in preveč, posebno če ni „kofeta“ in žganja. Ako pa je, je pa deloma še hujše, kakor uči splošna skušnja. Nek veliki posestnik je rekel: „Dandanes od dela nikdo ni bolan, ali od pijače.“ Mož moral se je gotovo dobro prepričati, predno je to izustil. Povsod naj bi bila prava mera. Koliko se izdaja po nepotrebnem, posebno za žganje, kaže sledeči slučaj. V vasi Gl. so pred 60. ali 70. leti vsi prebivalci popili komaj 60 do 80 litrov dobrega vinskega žganja na leto; dovažali so ga iz Štajerskega. Dandanes so tam trije oštirji in komaj ga vtegnejo dovažati; do 60 litrov se ga popije včasih na — dan. Koliko je v tem denarja! In koliko hudega! Žganjarji zgubijo veselje do dela, za dom ni več skrbi, tako gre vse rakovo pot. Žalostno je, da se je posebno mladina udala tej strasti. Brez vinskega, posebno pa žganjskega duha na svetu ni veselja in le malo je še poštenih mladih ljudi, kateri niso mnenja drugih, ki mislijo, da ga v nedeljah morajo imeti pod kapo. Kaj bo, če postanejo ti gospodarji? Marsikateremu staremu poštnjaku sicer upadaj pogum ob takih razmerah, ali obupati se ne smemo: toda pomoč bo morala priti kmalu. Razun strasti dela hudo največ nevednost; ljudje ne vejo ali nočejo spoznati, da uživanje, posebno popivanje človeka ne naredi srečnega. Bog le daj, da bi se zadrugno življenje prav živahno začelo razviti, da bi nam bilo pomagano gmotno, posebno pa tudi pravno; eden od drugega naj bi se naučili stare slovenske poštenosti, treznosti, delavnosti, varčnosti in strahú božjega, ki je začetek vse modrosti!

**Iz Št. Vida v podjunske dolini.** (Odgovor dopisniku „Bauernzeitung-e“). „Mir“ je v št. 26. od 20. septembra t. l. omenil nekaterih zadev v Rikarski občini ter pred vsem poročal, kako kakor drugod tudi pri nas nekateri naših liberalcev raznašajo pravljico med ljudstvo, češ, duhovniki so vzrok, da se je davek na sladkor, žganje itd. povisil, in da se to šuntanje in psovanje zoper duhovnike kaže posebno ob času volitev. To kratko in resnično poročilo „Mira“ je nekoga pri nas tako strašno razburilo, da napada v „Bauernzeitung-i“ št. 28. od 5. oktobra t. l. z vso svojo surovostjo mene ter misli, da sem „znabiti“ jaz tisti poročevalec „Mira“. Ker se „Bauernzeitung-a“ v našem slovenskem kraju skoraj nič ne pozna, še manj pa bere, priletela mi je omenjena številka tega časnika čisto po naključju še-le po štirih tednih in roke in še-le sedaj zamorem dopisniku na srditi napad odgovoriti. Znamenje nizkega značaja je, da, kedar kdo kake trditve ne more izpodbiti, začne psovati in zmerjati osebo tistega, ki je govoril resnico. Ker torej dopisnik zoper „Mir“ od 20. septembra ne more kaj opraviti, se hoče maščevati nad menoj s surovimi in lažnjivimi napadi. Posmehljivo me imenuje „apostola mirú v Št. Vidu“. Dà, rad bi bil to, in moja srčna želja je, da bi postal enkrat mir pri nas. Ali veliko pripomaga k nemiru ravno dopisnikova stranka. Od kod pride večidel tisto hujskanje, zmerjanje, od kod tisti brezimniski listi, kakor od mladih ljudi, ki zahajajo v vaše zbirališče in poslušajo podšuntajoče govore. — „Mir“ je rekel, kako čudno je, da naši liberalci, ko vendar pravijo, da so vsega hudega le duhovniki krivi, tudi tiste nesreče pri Rikarjvasi ne pripisujejo duhovnikom. Na to odgovarja nasprotni dopisnik prav nesramno surovo ter pravi: „Ja lahko bi zamogel vlak skočiti iz tira, ako bi namesto tramov se podjali po železnici — f...!“ („Heil“, taki liberalni omiki!) — Dalje pravite, da vi in vaši pristaši niste za to, da bi se pred duhovnikom po mačje zvijali in priklanjali. Tega nihče ne zahteva. Ali grdo je, kedar se kdo v obličje dela prijatelja, od zadej pa kakor lisjak zmerja in kaže svoje sovraštvo; to je hinavsko. Vi pravite: „boljši šřibar“ v časti, kakor duhovnik, ki je v svoji lastni fari tako čislan in ljubljen, da ljudje pred njim na cerkvenem potu očitno izpljuvajo.“ No, gospodine, da ste vi postali zastopnik hudobnih ljudi, ker se tako goreče za nje potegujete, tega še nismo vedeli. Ali vam ni znano, da sta bili dotični osebi kaznovani in sicer mož za 40 gld. globe zavolj polastenja tujega posestva in 5 dñj zapora, žena pa na 24 ur zapora. Oba sta me klečé za odpuščanje prosila. In s tem hočete svetu doka-



zati, kako me farani „ljubijo in častijo“. Smešno! Najbolj se pa jezite nad besedo „šribar“. Saj vas vendar vsak človek, ki ima pri občini kaj opraviti, tako imenuje, in to ni kaj razžaljivega. Dalje se zdi, kakor bi bili za „špektarja“ čez štolnino postavljeni, da se mora vsak pri vas pritožiti, ako se mu po njegovih mislih preveč računji? Pri meni se do sedaj še nihče ni pritoževal. Slednjič pravite: „Človek, ki še nikoli ni beliča občinskega davka (veče) plačal in o občinskih zadevah nič ne zastopi, mora molčati.“ Gospod dopisnik, veseli nas, da vi pri občini toliko zastopite; da sem občinskih davkov po postavi oproščen, bi vam vendarle tudi moralo biti znano. Vprašam pa vas, koliko imate pa vi občinskega davka? Nič! Koliko plačate gruntne davka? Nič! Koliko ga moram plačati jaz, lahko izveste. Iz tega pa blagovolite povzeti nauk, naj nikar ne hodi na solnce, kdor ima — maslo na glavi! *Stefan Lasnik.*

**Iz Brnce.** (Podružnični zbor.) Po prestanku od 7. avgusta 1898, ko je bil dobro obiskan zbor pri Urbanu v Štebnu, je načelnštvo beljaške Ciril-Methodove podružnice zaradi raznih zadržkov, letos še le 29. oktobra napravilo letni občni zbor. A v polni meri se sme reči, da: „to je bil dan, ki ga je Gospod naredil!“ Pri lepem, da, najugodnejšem jesenskem vremenu se je nabralo v veliki Gubernovi sobi toliko ljudstva, kakor še nikdar pri prejšnjih zborih. Taka gnječa je bila, da se skoraj ni bilo mogoče premakniti. — Po kratkem načelnikovem pozdravu, prebralo se je poročilo o ugodnem lanskem zboru, ter ob enem tudi tajnikovo in blagajnikovo poročilo. Pri volitvah bilo je izvoljenih 6 starih in 3 novi odborniki ter 2 pregledovalca računov. Poučni govor o uredbi sedanje liberalne šole govoril je č. g. župnik in deželni poslanec Gregor Einspieler, segel je poslušalcem globoko v srce. Res velika, vnebovpijoča krivica se nam koroškim Slovincem dela s tem, da nam vlada ne dá takih slovenskih šol, za kakoršne smo že tolikrat prosili in kakoršne še vedno tirjamo! Pri vpisovanju udov se je vpisalo 6 letnikov in 63 podpornikov ter se je vsega vkup nabralo 20 gld. 60 kr. Med posameznimi točkami in med vpisovanjem udov pa so izvrstni kmetijski pevci iz Bač in iz Malošé peli jako korajžne in vesele slovenske pesmi v popolno zadovoljnost vsem poslušalcem. Domača veselica se je posebno dobro obnesla. Vrli Ziljani so zelo šaljivo in poučno igro „Vaški skopuh“ tako dobro predstavljali, da je zelo želeli, da bi s takimi, za igre izvrstnimi močmi še večkrat blagovolili nastopiti. Le prehitro je minul veseli večer, ker ob enajstih smo se ločili na vse strani z gorko željo, da bi se kmalu spet tako veselili snideli.

## Novičar.

### Na Koroškem.

**(Imenovanje.)** Stolnim proštom v Celovcu namestu pokojnega dr. Val. Müllerja je imenovan mil. g. stolni školastik in državni poslanec Lambert Einspieler. Iskreno čestitamo!

**(Duhovske zadeve.)** V celovškem samostanu uršulink je umrla dobroznana učiteljica, častita sestra Pia Maier. N. p. v m.!

**(Bivši deželni predsednik koroški, baron Schmidt-Zabierow †.)** Dne 15. t. m. je v Voloskem umrl po kratkem bolehanju, zadet od kapi, bivši deželni predsednik koroški, baron Schmidt-Zabierow. Bil je deželni predsednik od 14. dec. 1880 do 14. dec. 1897. Kako stališče je zajemal do Slovincem, kako jih je tlačil, o tem je naš list dostikrat pisal. Ob odkritem grobu njegovem nočemo vzbujati bridkih spominov. — Pogreb pokojnika je bil v Voloskem v petek 17. novembra. Dne 18. novembra je bila v stolni cerkvi za pokojnikom slovesna sv. maša-zadušnica. N. p. v m.!

**(Pozno neurje)** smo imeli v nedeljo dne 12. novembra. Začelo je grmeti kakor bi bili sredi poletja in po več krajih, kakor v Št. Štefanu ob Trušnjah, Gozdanjah itd. je tudi padala toča. Vkljub temu za dan 13. t. m. napovedani „konec sveta“, katerega so nekateri „modrijani“ napovedali, ni bilo.

**(Koroška kmetijska družba)** ima dne 13. decembra t. l. izvanreden občni zbor. Na dnevnem redu je preuredba družbenih pravil. Kakor znano, cesar zakonskega načrta za ustanovitev deželne kulturnega sveta ni potrdil in zato hočejo sedaj kmetijsko družbo nekoliko preosnovati. Od zadnjega občenega zbora kmetijska družba nima niti predsednika, ker je bivši predsednik vitez Edelman bil izvolitev odklonil.

**(Tat — ustreljen.)** Na Strojni je kmet Kosmač ukradel svojemu sosedu kravo in jo prodal v Velikovec. Tatvino so zasledili in orožnik Ibovnik iz Pliberka je prišel, da tata zapre. Ta mu je med potjo izbežal in se pozneje vrnil k svoji hiši, kjer ga je zopet pričakoval orožnik. Ko je hotel

Kosmač zopet uteči, je ustrelil orožnik dvakrat za njim in ga ranil tako hudo, da je v celovski bolnišnici, kamor so ga prepeljali, umrl.

### Po drugih slovenskih deželah.

**(Pouk v ruščini — prepovedan!)** V Ljubljani in v Idriji se je združilo več oseb, da se skupno, a čisto zasebno učijo ruski. Baronu Heinu, ki je v deželnem zboru rekel, da ruščina „Gott sei Dank“ še ni potrebna, je ta pouk smrdel in tako ga je kratkomalo prepovedal. To je zopet dokaz, kako dobro se nam Slovincem godi pod „nepriustransko“ vlado. Na Pruskem se morajo častniki učiti ruski, pri nas se pouk prepoveduje! A ravno ta prepoved je še le vzbudila pravo zanimanje za ruščino.

**(Vseslovenski delavski shod)** se bo vršil o božiču v Ljubljani. Pripravljalni odbor je izvolil predsednikom državnega poslanca dr. Kreka. Spopolniti bo imel ta shod krščansko socijalno delavsko organizacijo. Ob enem s tem shodom se vrši tudi shod slovenskih časnikarjev.

**(Slovenska zmaga.)** Pri volitvah za okrajni zastop v Celju so Slovenci sijajno zmagali v skupini veleposestva in kmetskih občin. Nasprotniki so napeli vse moči, delali z zvijačo in lažjo, da si pridobijo veleposestvo in s tem večino v celem zastopu. A pogoreli so. Propadli so z 19. glasovi, dočim so jih Slovenci dobili 40. Slava!

**(Izseljevanje na Nemško)** v rudokope na Vestfalskem vrši se v veliki meri; kmetski delavci in rudarji gredo zlasti iz spodnještajerskih krajev kar trumoma v imenovane nemške rudokope, kjer je precej dobro plačilo. Samo iz Zagorja je šlo 168 oseb! Na Nemškem pa radi tega pomanjkuje rudarjev, ker se nemško ljudstvo seli baje v Ameriko še v večji meri, kakor Slovenci, katerih pa letos tudi veliko svojo domovino zapušča. Slovenski delavci delajo bolj po ceni, kakor domačini in zato jih gospodarji rajši sprejemajo. Tudi iz ziljske doline odpravlja se več ljudi v tujino. Naši silijo v tujino, pri nas pa se šopiri — tujec! To je pač znamenje nezdravih razmer!

**(Nadškof dr. Ivan Nep. Glavina †.)** Dne 10. t. m. je umrl na graščini v Skednju pri Trstu bivši škof tržaško-koperski, nadškof peluzijski, papežev domači prelat itd., doktor Ivan Nep. Glavina, po dolgotrajni in mučni bolezni. Pokojni vladika je bil rojen dne 13. aprila 1828 v Borštu, v župniji Dolina pri Trstu, v mašnika posvečen 17. avg. 1852, za škofa poreško-puljskega je bil imenovan 6. okt. 1878, za tržaško-koperskega pa 3. julija 1882. Leta 1895. se je odpovedal tržaški škofiji in dobil naslov nadškofa peluzijskega ter je preživel zadnja leta v samoti v Skednju, kamor ga je pregnala surova sila italijanskih političnih nasilnikov, katerim se ni moglo ustavljati predobro, premehko srce pokojnikovo. Blagi vladika je bil znan kot skromen, plemenit mož ter je bil vsled teh svojih odličnih lastnosti občepriljubljen. N. p. v m.!

**(Grof Alfred Coronini),** zastopnik goriških Slovincem v državnem in deželnem zboru, je odložil oba mandata. Vzrok je slabo njegovo zdravje in žalostni razpor med goriškimi Slovinci.

**(Novi grobovi.)** V Dolini na Primorskem je preminul tamošnji župnik g. Iv. Varl, odličen narodnjak, v lepi moški dobi. — V visoki starosti 88 let umrla je v Ljubljani dne 6. nov. soproga pokojnega narodnega voditelja dr. Janeza Bleiweisa, gospa Karolina Bleiweis pl. Trsteniška. Pokojnica je bila izredno dobrotljiva in ljubeznjiva gospa. — V Ljubljani je umrl dne 7. novembra t. l. po dolgi mučni bolezni umirovljeni c. kr. profesor in slovenski pisatelj dr. Janko Pajk. Rajuki je bil svoje dni v Mariboru profesor in lastnik tiskarne, v kateri je izhajala po njem urejevana „Zora“. — V Postojni je dne 11. t. m. nanaglooma umrl tamošnji župan g. F. Vičič.

**(Grozen umor)** se je izvršil pred kratkem v Dinjanu pri Pulju. S prerezanim vratom so našli mrtvo 64letno B. Civitičo. Umorila jo je njena snaha, žena nekega brivca, z britvijo. Povod je bil nek prepir. Morilka se je sama prijavila sodišču.

**(V stranišču zadušila)** sta se dva mladeniča v Vertobji. Čistila sta stranišče. Amonijak ju je zadušil, ker sta bila premalo previdna, da sta šla v stranišče prej, predno sta se prepričala z lučjo, da je zrak dovolj čist.

**(Drobne novice.)** Razdelitev občine Bled v dve samostojni občini Bled in Ribno, je cesar potrdil. — Proračun tržaškega mesta za prihodnje leto kaže primanjkljaja 1,209.950 kron. — Slovenska nižja gimnazija v Ljubljani se s prihodnjim letom razširi v višjo. — Ljubljana šteje sedaj 36 tisoč 844 prebivalcev. — V Ljubljani bodo z novim letom ustanovili mestno posredovalnico za delo.

### Križem sveta.

**(Hrvatska stranka prava),** ki je edina hrvatska stranka s socijalnim delom, je imela dne 25. oktobra znamenit in dobro obiskan shod. Tudi s Slovencega je prišlo mnogo brzojavnih pozdravov.

**(Žena ubila svojega moža.)** Pri Čedadu na Goriškem se je dogodil strašen uboj. Neka žena je ubila na polju s sekiro svojega moža, ki je bil odšel pred leti od doma ter se je sedaj kar naenkrat vrnil — nenadoma za ženo, ki si je med tem časom zbrala družega ljubimca. V zvezi z umorom sta tudi ljubimec in sin ubitega, kakih 18 let star mladenič, katera sta mrtvega moža prenesla s polja na cesto ter položila poleg njega zavoj sladkorja, češ, da se bo mislilo, da so ga ubili fiancarji. Sodnija pa je prišla na sled brezsrčni ženi, katere obleka je bila s krvjo napojena. Vse tri zločince so odvedli v zapor.

**(Izgređi na Češkem.)** Na Češkem se vedno vre med ljudstvom zaradi neopravičene odprave jezikovnih naredb. Tudi češki rezervisti delajo nemire, ker jih častniki silijo, da se oglašajo v nemškem jeziku. Toda vlada ne postopa tako milo nasproti užaljenemu češkemu ljudstvu, kakor pred nekaj meseci nasproti veleizdajskim nemirov avstrijskih Prusjakov. Tudi kri sme teči. Vojaki in žandarji streljajo na nedolžne ljudi, ne da bi jih prej posvarili in zahtevali, naj odidejo. Tako je bilo v Holešovem usmrtenih več ljudi. To je osoda avstrijskih Slovanov! V Češkem Brodu so bili o priliki kontrolnega shoda burni prizori, ko se je neki Strnad oglašil s češkim „zde“. Ko so ga odpeljali orožniki na kolodvor, da ga izroče okrajnemu sodišču, spremljevala je Strnada na poti velika množica pojoč narodne pesmi. Žene so ga obsipale s cveticami in se niti menili niso za udarce vojakov.

### Naša gospodarska organizacija.

#### Poročilo gospodarske zadruge v Sinčivasi.

Zadnje dni se je zgodilo, da je iskal kmet iz Št. Tomaža pod Celovcem našo zadružno hišo v Velikovecu. Povpraševal je, a nikdo mu ni hotel povedati, kje je naša hiša, nazadnje ga je neka ženska peljala v liberalni „Lagerhaus“. Tam je uplačal delež 5 gld., plačal pristopnino in oddal svoje žito.

Da se kaj takega ne zgodi več, naznanjamo, da je naša hiša tik gostilnice pri „zvezdi“ (Sternwirt) in da naša hiša nima napisa. Nemškega napisa ne potrebujemo, slovenskega bi nam pa Velikovčani strgali raz stene. Kdor je pa pri liberalcih pristopil, s tem še ni v pogubo obsojen, naj pisмено naznani liberalni zadrugi, da hoče izstopiti in v določenem obroku mora dobiti svoj delež nazaj, če se zadruga ne ponesreči, v tem slučaju bi sevé moral še nekaj doplačati. A tega slučaju se ni dosti bati, če bo kaj škode, plačala bo že, ne „Bismark“-kasa, kakor pravijo naši kmeti, da pa „Südmark“-kasa.

Pri zborovanju na Krčanjah prišli so nam kmetje tožit, da svoje volne ne morejo prodati. Poprej so dobivali za kilo vsaj 1 gld., zdaj se jim ponuja 70 kr., ali pa sploh volne ne morejo prodati. Vsled takih razmer bomo v zadrugi prejemali tudi volno! Kaj pa bomo z njo? Sklenili bomo pogodbo s tovarno, ter tam dali delati loden, in vi kmetje bodite toliko pametni in jemljite potem ta loden mesto tistih cunj, ki jih zdaj kupujete po štacunah. Vi morate stati jeden za drugega, in kar pridelavajo naši kmetje sami, tega nikar ne smemo naročevati iz tujih krajev. Gorjanci privažajo svojo izborna lepo žito v naše skladišče, vi poljanci pa jim idite na roko, da se bodo tudi pošteno iznebili svoje volne.

Potem naznanjamo našim zadružnikom, da je zadruga naročila 10.000 drevesec, ter da bi napravila ali v Sinčivasi ali v Škocijanu kje svojo drevesnico. Drevesca se bodo dala zdaj v našo klet, cepili jih bomo pa po zimii v sobi. Naročili si bomo vrtnarja, ki bo kmetom prikazal, kako se dela, potem pa bodo delali naši ljudje sami, da nam ne bo predrago stalo.

Žita smo v zadrugi že sprejeli:

dne	za	gld.
dne 11. oktobra	za	76 gld.
„ 17. „	„	84 „
„ 25. „	„	284 „
„ 31. „	„	578 „
„ 8. novembra	„	1076 „
„ 15. „	„	1056 „

Dne 15. novembra bil je trg sploh zelo prazen, zato moramo reči, da je primeroma zadruga neprenehoma napredovala.

**Okus odločuje.** Tisti del občinstva, ki še ni imel prilike spoznati s poskušnjo velikih prednostij Kathreiner-Kneippove sladne kave, jo smatrajo še vedno za navadno pržen ječmen, kakor so ga rabili na kmetih in za otroke v prejšnjih časih. V splošno korist se toraj zgodi, ako se opozarja na to, da je Kathreinerjev izdelek prava sladna kava, katera sama in po pravici zasluži to ime. To namreč, da dobi Kathreinerjeva sladna kava po novoizumljenem proizvodstvu z nekim izvlečkom iz kavinega sadu duh in okus bobove kave, je največ pripomoglo k temu, da se je ta izdelek udomačil in priljubil danes že po vseh državah, in postal potemtakem svetoven predmet prve vrste. Kathreinerjeva sladna kava se rabi večinoma kot primes k bobovi kavi. In v tej uporabi je prav izvrstna, ker zboljša njen okus, ga stori prijetnejšega in odpravi objednem njene zdravju škodljive lastnosti. Pa tudi brez bobove kave, močno skuhana



in prirejena z mlekom in sladkorjem, ima Kathreinerjeva sladna kava izvrsten okus, in jo otrokom in bolnikom že splošno zdravniško priporočajo. Združuje priljubljeni okus bobove kave z jako važnimi zdravilnimi lastnostmi domačega sladnega izdelka, in ima veliko vrednost in nejednako prednost za vsacega prijatelja kave in posebno za vsako družino. Dobi se povsod, toda pristna samo v znanih izvirnih zavrtkih in s podobo župnika Kneippa kot varnostno znamko in z imenom „Kathreiner“. Na to je treba posebno paziti, ker se imenuje slabše ponarejena kava večkrat napačno „Kathreinerjeva kava na vago“, katero se mora torej vselej iz lastne koristi odkloniti.

**Loterijske srečke od 11. novembra 1899.**

Dunaj 76 22 46 15 51  
Gradec 24 58 80 36 54

**Tržne cene v Celovcu**  
dné 16. novembra.

Ime blaga	na birne		na hektolitru	
	gld.	kr.	gld.	kr.
pšenica	—	—	—	—
rž	4	53	5	66
ječmen.	3	52	4	40
oves	2	21	2	76
hejda	4	20	5	25
tursica (sirk)	3	65	4	56
pšeno (kaša)	7	40	9	25
fižol.	—	—	—	—
repica (krompir)	—	90	1	46
deteljno seme	—	—	—	—
grah	—	—	—	—

Sladko seno je po 2 gld. 25 kr. do 2 gld. 60 kr., kisló 1 gld. 50 kr. do 2 gld. 20 kr., slama po 1 gld. 40 kr. do 1 gld. 70 kr. meterski cent (100 kil). Frišen špeh je po 60 kr. do 70 kr. kila maslo in puter po 1 gld. do 1 gld. 10 kr. — Vprežne vole plačujejo mesarji po 125 do 180 gld.

**Listnica uredništva.**

Več dopisov in novic smo morali odložiti, ker nam primanjkuje prostora!

**NAZNANILA.**

E 1468/99. **Dražbeni oklic.**

Vsled sklepa z dné 14. novembra 1899, opravilna številka E 1468/3 99, se bode prodalo dné 1. decembra 1899, predpoludne ob 10. uri, v St. Kandolfu, občina Komoraves, pri Paternu-ovem posestvu na javni dražbi: dva junca, eno kravo s teletom in dva jednoljetna prešiča.

To živino se sme ogledati na dan dražbe v času med 10. in 1/2 11. uro predpoludne na zgoraj imenovanem posestvu. C. kr. okrajna sodnija v Celovcu, oddelek VII. dné 15. novembra 1899.

E 1506/99. **Dražbeni oklic.**

Vsled sklepa z dné 14. novembra 1899, opravilna številka E 1506/3 99, se bode prodalo dné 4. decembra 1899, predpoludne ob 10. uri, v Podgradu, občina Bilčoves, na Čeberjevem posestvu, na javni dražbi:

**2 pitana vola in 1 kravo.**

Ta živina se sme ogledati na dan dražbe v času med 10. in 1/2 11. uro predpoludne na zgoraj imenovanem posestvu. C. kr. okrajna sodnija v Celovcu, oddelek VII. dné 15. novembra 1899.

**Na prodaj je hiša**

na Golšovem (p. d. Hrastnikova), dobro ohranjena, z 20 orali sveta in drugimi gospodarskimi poslopji vred. Več se izve pri posestniku Jožefu Štangelu na Golšovem, pošta Žihpolje pri Celovcu.

**Dr. Alojzij Kraut,**

odvetnik v Celovcu,

na benediktinskem trgu št. 4., I. nadstropje.

Uradne ure so od 1/2 9. do 12. ure zjutraj in od 3. do 6. ure popoldne.

Ob nedeljah je pisarna zaprta.

**Služkinjo**

ki razume kuhati navadno hrano in zna tudi dobro prati, sprejme

**Jakob Petschounig,**  
usnjár v Celovcu.

**Večje posestvo s staro gostilno**  
**je na prodaj**

v podjunski dolini. Posestvo obsega 22 oralov travnikov in njiv, 28 oralov dobro zaraščenega gozda. Poslopja so vsa v dobrem stanju. Gostilna je edina v večji vasi. Cena 5600 gld. Ponudbe naj se pošiljajo upravništvu „Mir“-a.

Kava družbe sv. Cirila in Metoda!

**Cenjena gospodinja!**

Ne dajte si vsiljevati drugih izdelkov cikoriij, ampak zahtevajte povsod najboljši pridevek k pravej bobovi kavi, ki Vam bode gotovo ugajal, to je iz čiste cikorijske in sladove tvarine napravljena domača „Kava“ in „Sladna kava družbe sv. Cirila in Metoda“.

**Dobiva se povsod!**

Glavna zaloga pri: **Iv. Jebačinu** v Ljubljani.

Sladna kava družbe sv. Cirila in Metoda!

C. in k. **tovarna za orgle**  
dvorna **bratov RIEGER**  
v Krnovem (Jägerndorf)  
avstr. Šlezija  
izdeluje izvrstne in cene **cerkvene orgle.**



Z novim letom 1900 oddá se pri cerkvi v Žabnicah in na sv. Višarjih služba

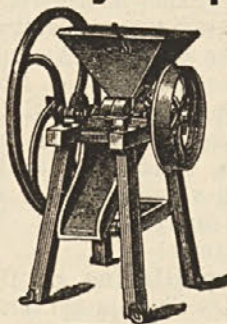
**organista in cerkovnika (mežnarja).**

Kdor se hoče za to primeroma dobro službo oglašiti, mora biti v cerkvenem petju in orgljanju dobro izurjen in sploh za to mesto sposoben. Oglasiti se je vsaj do 8. decembra t. l. pri cerkvenem predstojništvu v Žabnicah.

**Učenec,**

koróški Slovenec, ki je dovršil vsaj eno srednjo šolo, sprejme se takoj v tvrdki z mešaním blagom **Albin Rant, Kranj.**

**Stroji za prirejanje krme za zimsko krmljenje v hlevu!**



Rezalnice za rezanico, rezalnice za repo in krompir, mlíni za robkanje in mečkanje, parnice za živinsko krmo, premakljive kotljaste štedilne peči z emailiranimi in ne-emailiranimi vložnimi kotlji, stoječe ali premakljive, za kuhanje in parenje živinske krme, krompirja za mnoge kmetijske in gospodarske namene, dalje: robkalnice za koruzo, čistilnice za žito, trijerje, stiskalnice za seno in slamo, na ročno gonjo, stoječe ali na kolesih.

mlatilnice, vitle, jecklene pluge, valjarje, brane, najboljše sejalne stroje „**AGRIKOLA**“ (na kolesih), ne da bi bilo treba kolesa izpreminjati.

Samo ob sebi delujoče

škropilnice za uničevanje grenkuljice,

izdelujejo in pošiljajo z jamstvom kot posebno v na izvrstnejši in priznani najboljši sestavi,

**P. HMAJFARTH in sodr.**

c. kr. izklj. priv. tovarna za kmetijske stroje, livarne in fužine na par, na **Dunaju, II./1. Taborstrasse 71.**

Odlikovana z 400 zlatimi, srebrnimi in bronastimi kolajnamí.

Ilustrovani ceniki in mnoga priznalna pisma zastoj. — Zastopniki in prekupci se sprejmejo.

**Jakob Petschounig,**

usnjarski trgovec

v Celovcu, na novem trgu št. 4., med gostilno „pri Kleeblatt-u“ in Kopper-jevo prodajalnico.

Kdor hoče dobro, trdno in zoper mokroto stanovitno usnje, naj se obrne k meni, kjer mu bodem povsem s svojo **veliko zalogo vsakovrstnega najboljšega usnja**, kakor tudi pravo rusko irhovino po najnižji ceni postregel. — Prodajam tudi vsakovrstno čevljarsko orodje. — Izdelujem in prodajam najizvrstnejšo mast za čevlje. — Kupujem vsakovrstne živinske kože za stroj po najvišji ceni.

Slavno občinstvo uljudno vabim na vsakojaki poskus, da se prepriča o kakovosti robe.



**Brady-jeve**

**želodčne kapljice**

(prej Marijaceljske želodčne kapljice)

pripravljene v lekarni „pri ogerskem kralju“

**C. Brady-a na Dunaju I., Fleischmarkt 1,**

so starodavno in znano pomagilo, ki krepeča želodec pri slabih prebavi in želodčnih težavah.

**Ena steklenica stane . . . 40 kr.**  
**Dvojnata steklenica . . . 70 „**

Zopet moram opozarjati, da moje kapljice ponarejajo. Pazi se naj torej pri nakupu na zgornjo varstveno znamko s podpisom **C. Brady** in zavrne se naj vsak izdelek, ki nima zgornje varstvene znamke in podpis **C. Brady**.

**Želodčne kapljice** lekarnarja **C. Brady**

(prej Marijaceljske želodčne kapljice)

so zavite v rudeče škatljice in imajo podobo Marijaceljske matere božje kot varstveno znamko. Pod varstveno znamko mora biti zraven stoječi podpis **C. Brady**

Posamezni deli so navedeni.

Želodčne kapljice se pristne dobivajo v vseh lekarnah.



Umetnijski zavod  
za  
slikarije na steklo.

**B. Škarda**  
v Brnu.

Odlikován osemkrat  
s prvimi darili.

Poseben zavod  
za slikana  
cerkvena okna v  
vsakem slogu in  
vsaki izpeljavi.

Ceniki, proračuni, načrti in osnutki, kakor vsi strokovnjaški nasveti zastoj.

**Na prodaj je**

iz proste roke **Stossier-jeva hiša na Otoku**, ki je na novo pozidana in ima hlev poleg hiše, 3 orale polja, 6 oralov gozda in 1 oral travnika. Dá se tudi v najem. Več se izve pri sedanjem posestniku Simonu Stossier-ju na Otoku (Maria-Wörth) ob vrbskem jezeru.

**Agente in zasebnike**

ki imajo dosti znancev, sprejema nova tovarna, da sprejemajo naročila na povsod neobhodno potrebne, **ново patentovane stvari**. Visoka provizija, oziroma stalna plača, zajamčena. Naročila sprejema: **Klimesch in tov., Praga, 1134-II.**